

إثنا عشر رسالة

[47] صحت صوم مستحاضه بآن غسل شرط است و بی آنها در حکم حیض است و صلوة و صوم از واصلای صحیح نیست فاما غسلی انقطاع استحاضه مثل غسل حیض و جنابت که شرط کمال و رجحان صوم است نه شرط اصل صحت و انعقاد و ابو جعفر بن بابویه رضی الله تعالی عنه و غیر او از اعیان متقدمین و بعضی از فضلاء متأخرین برین فتوی اتفاق دارند و محقق اعنی نجم المحققین رحمه الله در اکثر مصنفات خود درین حکم متردد است و شیخ قدس الله تعالی روحه در دروس فرق کرده است میان صوم واجب و صوم مندوب و مشهور درین عصر قول با اشتراط است علی الاطلاق و وجوب قضا و كفارة چنانچه اختیار شیخ اختیار شیخ طوسی است نور الله مرقدہ در تهذیب و استبصار و مبسوط و علامه رحمه الله تعالی در مختلف و قواعد و غیرهما و در منتهی توقف و در موضعی از تحریر استشکال کرده است وجد محقق من اعلی الله تعالی قدره نیز با ایشان موافقت دارد و احتجاج مشرطین بروایتی است که طریق اسنادش ضعیف و نقاد منش اولویت و افضلیت است نه وجوب و لزوم و حجت ما نص (ظاهر) قرآنست و مناطیق احادیث معتبره متطافره که احتمال تأویل ندارد یکی از جمله آنها صحیحه حبیب خثعمی است از دو طریق صحیح
